

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22432/2023
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парничном поступку тужиоца Градске општине Стари град из Београда, коју заступа Градско правобранилаштво града Београда, Одељење за општине Врачар, Звездара, Палилула, Савски Венац и Стари град, против тужених АА и ББ, обојице из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 24851/22 од 08.12.2022. године, у седници одржаној 17.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 24851/22 од 08.12.2022. године, као изузетно дозвољеној

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 24851/22 од 08.12.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 24851/22 од 08.12.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 10369/22 од 31.10.2022. године којим је одбачена тужба тужиоца.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права с предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. ЗПП, у вези члана 420. став 1. и 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) а у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је исплата потраживања које је тужилац имао према Привредном друштву „Phillies group“ д.о.о. Београд који је брисан из регистра због принудне ликвидације која је спроведена над њим и чији су туженици правни

следбеници као власници удела од по 50 % у капиталу овог привредног друштва. Оспореним правноснажним решењем тужба је одбачена због пресуђене ствари пошто је правноснажном пресудом Привредног суда у Београду П 8236/14 од 21.04.2015. године одлучено о спорном потраживању тако што је „Phillies group“ д.о.о. Београд обавезан да тужиоцу на име коришћења пословног простора исплати тражени новчани износ са припадајућом каматом, па како су овде тужени правни следбеници привредног друштва који је био тужени у парници Привредног суда у Београду то је о потраживању тужиоца према туженима правноснажно пресуђено у односу на њиховог правног претходника у смислу члана 548. Закона о привредним друштвима. Реч је о процесном решењу донетом применом процесних правила из члана 294. став 1. тачка 4. у вези члана 359. ЗПП чија евентуална повреда није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Сходно изнетом Врховни суд сматра да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 2. ЗПП па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. прописано да ревизија против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде а ставом 6. истог члана да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате дуга поднета је 16.08.2022. године а вредност предмета спора опредељена је висином дуга од 170.509,72 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе Врховни суд је оценио да ревизија тужиле није дозвољена применом одредби члана 403. став 3. ЗПП због чега је на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**